

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

(κατ' άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής)

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΜΟΝΟΥ

**«Προστασία της ακεραιότητας και της κατά προορισμό χρήσης
του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη»**

ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ-ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑΣ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΜΕ ΤΙΤΛΟ

***«Σύσταση και οργάνωση του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την
επωνυμία Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του
Υπουργού Υποδομών και Μεταφορών»***

Οι υπογράφωντες βουλευτές του ΠΑΣΟΚ-Κινήματος Αλλαγής προβάλλουμε ένσταση λόγω αντισυνταγματικότητας κατά της προσθήκης – τροπολογίας του άρθρου μονού «Προστασία της ακεραιότητας και της κατά προορισμό χρήσης του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη» στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών με τίτλο «Σύσταση και οργάνωση του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργού Υποδομών και Μεταφορών».

Με τις προτεινόμενες διατάξεις προβλέπεται ότι :

1. Στο χώρο μπροστά από το Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, ως χώρο ιδιαίτερης ιστορικής και εθνικής σημασίας και για τη διαφύλαξη της ακεραιότητας και της κατά προορισμό χρήσης του Μνημείου απαγορεύεται:

- α) Η χρήση ή κατάληψη της επιφάνειας του χώρου για οποιονδήποτε σκοπό πέραν της επίσκεψης του Μνημείου και της ανάδειξης της σημασίας του,
- β) η οποιαδήποτε αλλοίωση του χώρου,

γ) η πραγματοποίηση της οποιασδήποτε δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης υπό την έννοια της περ. 1 του άρθρου 2 του ν. 4703/2020 (Α' 131), συμπεριλαμβανομένων και της αυθόρμητης και της έκτακτης υπαίθριας δημόσιας συνάθροισης υπό την έννοια των περ. 4 και 5 του ανωτέρω άρθρου 2.

2. Όσοι παραβιάζουν την παρ. 1 τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους. Εφόσον δεν τιμωρούνται βαρύτερα από άλλη διάταξη.

3. Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για τη συντήρηση, τη φροντίδα και την ανάδειξη του Μνημείου και του χώρου της παρ. 1, είτε με ίδια μέσα, είτε μέσω ανάθεσης σχετικών συμβάσεων.

4. Για την τήρηση της δημόσιας τάξης, συμπεριλαμβανόμενης της Παραβίασης της παρ. 1, αρμόδια είναι η Ελληνική Αστυνομία σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Καταρχάς, πρέπει να σημειωθεί η σαφής και ευθεία παραβίαση από την Κυβέρνηση του άρθρου 74 παρ. 5 του Συντάγματος σύμφωνα με το οποίο προσθήκη ή τροπολογία άσχετη με το κύριο αντικείμενο του νομοσχεδίου δεν εισάγεται για συζήτηση και ότι προσθήκες ή τροπολογίες Υπουργών συζητούνται μόνο αν έχουν υποβληθεί τρεις τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη της συζήτησης στην Ολομέλεια. Εν προκειμένω εισάγεται σήμερα 21/10/2025 προς συζήτηση προσθήκη – τροπολογία η οποία κατατέθηκε χθες (20/10/2025) και η οποία είναι άσχετη με το κύριο αντικείμενο του νομοσχεδίου κατά ευθεία παράβαση του Συντάγματος (άρθρο 74 παρ. 5).

Οι ανωτέρω προτεινόμενες διατάξεις παραβιάζουν το άρθρο 11 του Συντάγματος, ήτοι το δικαίωμα συνάθροισης των Ελλήνων πολιτών. Σύμφωνα με το άρθρο 11 του Συντάγματος, οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα να συνέρχονται ήσυχα και χωρίς όπλα. Μόνο στις δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις μπορεί να παρίσταται η αστυνομία. Οι υπαίθριες συναθροίσεις μπορούν να απαγορευτούν με αιτιολογημένη απόφαση της αστυνομικής αρχής, γενικά, αν εξαιτίας τους επίκειται σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια, σε ορισμένη δε περιοχή, αν απειλείται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής, όπως νόμος ορίζει.

Ειδικότερα, το άρθρο 11 του Συντάγματος κατοχυρώνει το θεμελιώδες δικαίωμα της συνάθροισης ή του συνέρχεσθαι. Το δικαίωμα των πολιτών να διαμαρτύρονται και να διαδηλώνουν είναι αδιαπραγμάτευτο σε μια δημοκρατία. Η άσκηση του δικαιώματος του συνέρχεσθαι και ιδιαίτερα αυτή που γίνεται σε δημόσιους υπαίθριους χώρους

θεωρείται ένα από τα θεμέλια μίας δημοκρατικής κοινωνίας και μία από τις βάσεις του δημοκρατικού πολιτεύματος (βλ. ΕΔΔΑ, απόφαση της 05.01.2016, αριθμ. προσφ. 74568/12, παρ. 93 (Frumkin vs Ρωσίας)). Με το εν λόγω δικαίωμα εκδηλώνεται, μεταξύ άλλων, η άμεση ενεργητική συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία διαμορφώσεως της πολιτικής βουλήσεως της εξουσίας και η αμφισβήτησή της.

Το συνταγματικό δικαίωμα της συνάθροισης περιλαμβάνει την ελευθερία οργανώσεως, διεξαγωγής και συμμετοχής σε δημόσια, προγραμματισμένη ή αυθόρμητη, συγκέντρωση ιδιωτών, σε κλειστό ή υπαίθριο χώρο, με τον κοινό σκοπό είτε να εκφράσουν ή να ανταλλάξουν γνώμες ή πληροφορίες είτε να εκδηλώσουν ή να προβάλουν γνώμες, φρονήματα ή αιτήματα (ΑΠ 1085/2014).

Άλλωστε, βάσει της προτεινόμενης ρύθμισης θα απαγορευθούν οι δημόσιες υπαίθριες συνάθροισεις σε μέρος της πλατείας Συντάγματος, ήτοι κάθε σταθερή ή κινούμενη συνάθροιση προσώπων, προσωρινής διάρκειας, που πραγματοποιείται μετά από προηγούμενη συνεννόηση ή πρόσκληση σε ανοικτό, μη περιτοιχισμένο χώρο, για τον ίδιο σκοπό, ιδίως για από κοινού διαμαρτυρία, προβολή απόψεων, διατύπωση αιτημάτων οποιουδήποτε χαρακτήρα ή λήψη σχετικών αποφάσεων. Ως «αυθόρμητη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση» νοείται η δημόσια υπαίθρια συνάθροιση, που πραγματοποιείται χωρίς προηγούμενη συνεννόηση ή πρόσκληση, με αφορμή την επέλευση συγκεκριμένου αιφνίδιου γεγονότος, κοινωνικής σημασίας. Ως «έκτακτη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση» νοείται η συνάθροιση όταν πραγματοποιείται ένεκα απρόβλεπτου, τρέχοντος ή επικείμενου γεγονότος, με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη η τήρηση των υποχρεώσεων που ορίζονται στην οικεία νομοθεσία.

Ο χώρος της πλατείας της Συντάγματος είναι διαφορετικός και δεν πρέπει να συγχέεται με το χώρο του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη, ο οποίος και ασφαλώς πρέπει να τυγχάνει σεβασμού και ιδιαίτερης προστασίας για τη διαφύλαξη της ακεραιότητας του και της κατά προορισμό χρήσης του ως Μνημείου. Ο αποκλεισμός της συνάθροισης σε μέρος της πλατείας Συντάγματος, που αποτελεί ένα κατεξοχήν διαχρονικά μέρος δημόσιας συνάθροισης και ειρηνικής διαδήλωσης των Ελλήνων πολιτών, αποτελεί κατάφωρη παραβίαση του άρθρου 11 του Συντάγματος. Η απαγόρευση της συνάθροισης στο χώρο της πλατείας Συντάγματος αντιβαίνει στην αρχή της

αναλογικότητας υπό την έννοια της παραβίασης της αναγκαιότητας από τις προτεινόμενες διατάξεις.

Η προστασία ενός μνημειακού χώρου, όπως το Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, μπορεί να συντελεστεί με απαγόρευση της χρήσης ή κατάληψης της επιφάνειας ή αλλοίωση χώρου του μνημείου, ενώ η απαγόρευση πραγματοποίησης οιασδήποτε δημόσιας υπαίθριας συνάθροισης θα μπορούσε να προβλεφθεί και στα αναγκαία τετραγωνικά μέτρα περίξ του μνημείου. Ωστόσο, ως αναγκαίο μέτρο δεν μπορεί να νοηθεί με οιονδήποτε τρόπο το σύνολο του πάνω μέρους της πλατείας Συντάγματος. Οι προτεινόμενες διατάξεις όλως αντισυνταγματικά συγχέουν το Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη με μέρος της πλατείας Συντάγματος προβαίνοντας σε εξομοίωση του χώρου ενός μνημείου και του χώρου μίας πλατείας κατά παράβαση του άρθρου 11 του Συντάγματος και της αρχής της αναλογικότητας.

Η αρχή της αναγκαιότητας είναι ένα από τα στοιχεία της αρχής της αναλογικότητας, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 25 του Συντάγματος. Σύμφωνα με αυτή την αρχή, ένα μέτρο που επιβάλλεται για την επίτευξη ενός σκοπού (όπως εν προκειμένω ο περιορισμός του δικαιώματος της συνάθροισης) πρέπει να είναι το λιγότερο επαχθές από τα εναλλακτικά μέσα που υπάρχουν για την επίτευξη του ίδιου στόχου. Εφαρμόζεται τόσο σε εθνικό όσο και σε ενωσιακό επίπεδο για να εξασφαλιστεί ότι δεν επιβαρύνονται υπερβολικά οι πολίτες. Στην προκείμενη περίπτωση, οι προτεινόμενες διατάξεις απαγορεύουν κάθε είδους δημόσια υπαίθρια συνάθροιση στο χώρο – πάνω μέρος της πλατείας Συντάγματος για δήθεν διαφύλαξη της ακεραιότητας και της κατά προορισμό χρήσης του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη. Το εν λόγω μέτρο είναι ιδιαίτερα επαχθές καθώς περιορίζει απόλυτα κάθε είδους συνάθροιση σε ένα δημόσιο χώρο, μία πλατεία ενώ υφίστανται εναλλακτικά και λιγότερα επαχθή μέτρα, όπως, π.χ., ο περιορισμός ολίγων και μόνο μέτρων περίξ του Μνημείου, που θα μπορούσε, επίσης, να επιτύχει τον φερόμενο στόχο των προτεινόμενων διατάξεων.

Πρέπει να σημειωθεί ότι ουδέποτε τέθηκε υπό αμφισβήτηση ότι το Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη είναι ένας χώρος ιδιαίτερης σημασίας για το σύνολο των Ελλήνων πολιτών που αφιερώνεται στους αγώνες της πατρίδας και με το οποίο αποδίδεται τιμή στους αγνώστους υπέρ της πατρίδας πεσόντες στρατιώτες. Όμως, είναι

διαφορετικό εντελώς ζήτημα εάν οι Έλληνες πολίτες πρέπει να διαθέτουν το δικαίωμα να συνέρχονται ειρηνικά σε δημόσια υπαίθρια συνάθροιση στην πλατεία Συντάγματος. Οι προτεινόμενες διατάξεις παραβιάζουν καταφανώς την αρχή της αναγκαιότητας και δεν μπορούν να δικαιολογήσουν οιοδήποτε περιορισμό στο δικαίωμα συνάθροισης των Ελλήνων πολιτών στην πλατεία Συντάγματος και στο χώρο αυτής που βρίσκεται πέριξ του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη.

Επιπλέον παραβιάζεται η όμοια διάταξη του άρθρου 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) για το δικαίωμα συνάθροισης όπου ορίζεται ότι «1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερίαν του συνέρχεσθαι ειρηνικώς και εις την ελευθερίαν συνεταιρισμού συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ιδρύσεως μετ' άλλων συνδικάτων και προσχωρήσεως εις συνδικάτα επί σκοπώ προασπίσεως των συμφερόντων του.2. Η άσκησης των δικαιωμάτων τούτων δεν επιτρέπεται να υπαχθή εις ετέρους περιορισμούς πέραν των υπό του νόμου προβλεπομένων και αποτελούντων αναγκαία μέτρα εν δημοκρατική κοινωνία, δια την εθνικήν ασφάλειαν, την δημοσίαν ασφάλειαν, την προάσπισιν της τάξεως και πρόληψιν του εγκλήματος, την προστασίαν της υγείας και της ηθικής, ή την προστασίαν των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων. Το παρόν άρθρον δεν απαγορεύει την επιβολήν νομίμων περιορισμών εις την άσκησιν των δικαιωμάτων τούτων υπό μελών των ενόπλων δυνάμεων, της αστυνομίας ή των διοικητικών υπηρεσιών του Κράτους».

Το ΕΔΔΑ έχει κρίνει ότι το δικαίωμα της συνάθροισης είναι ένα από τα θεμέλια μίας δημοκρατικής κοινωνίας και θεωρεί ότι ένας από τους σκοπούς της είναι να εξασφαλίσει έναν χώρο δημόσιας συζήτησης και ανοικτής έκφρασης διαμαρτυρίας, στην οποία (ελευθερία της ειρηνικής συνάθροισης) άτομα και ομάδες με διαφορετικούς περίγυρους και πεποιθήσεις μπορούν να αλληλεπιδρούν ειρηνικά μεταξύ τους. Οι δε προτεινόμενες διατάξεις εισάγουν περιορισμό στο δικαίωμα συνάθροισης για όμοιους λόγους, όπως αυτοί αναλύθηκαν ανωτέρω για την παραβίαση του άρθρου 11 του Συντάγματος.

Επιπλέον, η προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3 της προσθήκης-τροπολογίας πρέπει να σημειωθεί ότι είναι ασαφής και δύναται να προκαλέσει σύγκρουση αρμοδιοτήτων μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και των ΟΤΑ Α΄ και Β΄ βαθμού. Συγκεκριμένα, η ρύθμιση ότι το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας λαμβάνει όλα τα

αναγκαία μέτρα για τη συντήρηση, τη φροντίδα και την ανάδειξη του Μνημείου και του χώρου της παρ. 1 δύναται να δημιουργήσει ζήτημα οριοθέτησης της έννοιας «συντήρηση» και της έννοιας «φροντίδα» του Μνημείου ώστε να διαφανεί εάν υπάρχει ή μη ανεπίτρεπτη αφαίρεση τοπικής αρμοδιότητας κατά παράβαση του άρθρου 102 του Συντάγματος. Πρόκειται για μία κλασσική περίπτωση δημιουργικής ασάφειας από την Κυβέρνηση που θα οδηγήσει με βεβαιότητα σε σύγκρουση αρμοδιοτήτων εφόσον στις ανωτέρω έννοιες θεωρηθεί ότι εμπίπτει και ο καθαρισμός.

Εφόσον στην έννοια «συντήρηση» εμπίπτει και ο καθαρισμός του χώρου έμπροσθεν του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη, ήτοι ο καθαρισμός μέρος της πλατείας Συντάγματος, τότε η μεταβίβαση της εν λόγω αρμοδιότητας στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας αντίκειται στο Σύνταγμα, και τούτο διότι σύμφωνα με το άρθρο 102 παρ. 1 Συντάγματος, η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού. Υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης συντρέχει τεκμήριο αρμοδιότητας για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων.

Με την προτεινόμενη διάταξη και εφόσον προκύπτει έστω και δια τελεολογικής ερμηνείας (καθώς λόγω κακότεχνης διατύπωσης της διάταξης δεν προκύπτει από γραμματική ερμηνεία της) ότι μεταβιβάστηκε και η αρμοδιότητα καθαρισμού της πλατείας Συντάγματος στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, υφίσταται παραβίαση του άρθρου 102 του Συντάγματος καθώς το εν λόγω ζήτημα αποτελεί τοπική υπόθεση, η διοίκηση των οποίων ανήκει εκ του άρ. 102 παρ. 1 Συντάγματος στους ΟΤΑ. Οι Ένοπλες Δυνάμεις ως αποστολή τους έχουν την εγγύηση της ασφάλειας της χώρας από κάθε εξωτερική απειλή. Η διασφάλιση της τάξης στο εσωτερικό της χώρας και εν προκειμένω ενός μνημείου στο κέντρο της Αθήνας αποτελεί αντικείμενο της αποστολής της Ελληνικής Αστυνομίας, ενώ οι αρμοδιότητες καθαριότητας υπάγονται στον εκάστοτε δήμο. Για τον καθαρισμό του μνημείου δεν μπορεί να είναι αρμόδιο το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, καθόσον αυτό τάσσεται αντίθετα από το Σύνταγμα, το οποίο αναφέρει πως οι αρμοδιότητες καθαριότητας υπάγονται στον εκάστοτε δήμο, εν προκειμένω στο δήμο Αθηναίων.

Οι ΟΤΑ εκ του Συντάγματος κατέχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης των τοπικών υποθέσεων, ενώ η αρμοδιότητα καθαρισμού πλατειών και οδών τους έχει εκχωρηθεί

έως σήμερα λόγω του γεγονότος ότι αποτελεί αποκλειστικά και μόνο τοπική υπόθεση. Συνεπώς, η προτεινόμενη διάταξη είναι αντισυνταγματική. Ειδικότερα, η «τοπική υπόθεση» αντιδιαστέλλεται προς την «κρατική» υπόθεση. Η ανάθεση της διοίκησης των τοπικών υποθέσεων στους ΟΤΑ σημαίνει ότι αυτή η δραστηριότητα πρέπει, κατ' αρχήν, να ασκείται από αυτούς. Κατά την κατανομή των υποθέσεων στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως κριτήριο είναι, προδήλως, η ίδια η φύση της κατηγορίας αυτής των υποθέσεων, αν δηλαδή από την ίδια τη φύση τους ως τοπικών υποθέσεων πρέπει να ανατεθούν σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως με ευρύτερη ή στενότερη εδαφική αρμοδιότητα, γιατί, κατά περίπτωση, αφορούν υποθέσεις που η διαχείρισή τους έχει επίπτωση σε μικρότερη (δήμοι, κοινότητες) ή ευρύτερη περιφέρεια.

Με το εν λόγω άρθρο 102 Συντάγματος διασφαλίζεται η αυτοδιοίκηση, δηλαδή εξουσία να αποφασίζουν επί των τοπικών υποθέσεων δι' ιδίων οργάνων, εντός των πλαισίων των κανόνων που διέπουν την οργάνωση και λειτουργία τους και θεσπίζονται από τον τυπικό νόμο ή την κατ' εξουσιοδότηση τούτου κανονιστικώς δρώσα διοίκηση (πρβλ. Σ.τ.Ε. Ολομ. 3229/1987, 1809/1983 καθώς και Σ.τ.Ε. 389/2009).

Άλλωστε, βάσει της αρχής της εγγύτητας, η οποία αποτελεί ενωσιακή και εθνική αρχή, μία δραστηριότητα πρέπει να ασκείται από οργανισμό του επιπέδου στο οποίο αυτή είναι πλησιέστερη. Συναφώς, η άσκηση μιας αρμοδιότητας πρέπει να ανατίθεται στις αρχές τις πλησιέστερες στους πολίτες. Η Εγγύτητα καθίσταται συνώνυμη με την αναγνώριση εύρυθμης δημοκρατικής λειτουργίας. Η αρχή της Εγγύτητας διαμορφώνει την πολιτική ελευθερία να λαμβάνονται οι πολιτικές αποφάσεις στο επίπεδο που βρίσκεται πλησιέστερα στους πολίτες, προκειμένου να τους παρέχονται περισσότερες δυνατότητες για την άσκηση ελέγχου και επιρροής με δημοκρατικές αποφάσεις. Από την αρχή της εγγύτητας συνάγεται ευθέως ότι η σχετική διαχείριση του καθαρισμού των πλατειών και οδών αποτελεί μία καθαρά τοπική υπόθεση που υπάγεται στην αρμοδιότητα των ΟΤΑ εντός της εδαφικής περιοχής των οποίων δημιουργείται η ανάγκη αυτή.

Τέλος, πρέπει να σημειώσουμε την όλως απαράδεκτη εκ μέρους της Κυβέρνησης αναφορά του ονόματος του Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας κ. Μ. Πικραμένου στην Ανάλυση Συνεπειών της προτεινόμενης Ρύθμισης. Χωρίς να

υφίσταται κανένας απολύτως λόγος, η Κυβέρνηση προβαίνει σε ειδική μνεία στην ανάλυση της προτεινόμενης ρύθμισης της άποψης μειοψηφίας του τότε Συμβούλου και νυν Προέδρου του ΣτΕ κ. Μ. Πικραμένου σε υπόθεση που αφορούσε την ελληνική ιθαγένεια! Η αναφορά σε συγκεκριμένο πρόσωπο δικαστικού λειτουργού, πόσω δε μάλλον στον νυν Πρόεδρο του ΣτΕ, δεν συνάδει με την αρχή του Κράτους Δικαίου. Είναι πραγματικά άξιο απορίας τι επιδιώκει η Κυβέρνηση με την εν λόγω αναφορά και προτού καν τεθεί ενδεχομένως υπό τη δικαστική κρίση του Συμβουλίου Επικρατείας η συμφωνία των προτεινόμενων διατάξεων με το Σύνταγμα.

Για τους ανωτέρω λόγους, θεωρούμε πως οι προτεινόμενες διατάξεις της προσθήκης – τροπολογίας του άρθρου μονού «Προστασία της ακεραιότητας και της κατά προορισμό χρήσης του Μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη» στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών με τίτλο *«Σύσταση και οργάνωση του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργού Υποδομών και Μεταφορών»* είναι αντισυνταγματικές κατά παράβαση του άρθρου 11 του Συντάγματος, ενώ στο ενδεχόμενο κατά το οποίο η προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3 της προσθήκης – τροπολογίας μεταβιβάζει την αρμοδιότητα καθαρισμού της πλατείας Συντάγματος στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας τότε θα υφίσταται παραβίαση του 102 παρ. 1 Συντάγματος.

Αθήνα 21 Οκτωβρίου 2025

Οι ενιστάμενοι Βουλευτές

Ανδρουλάκης Νικόλαος

Μπιάγκης Δημήτριος

Τσίμαρης Ιωάννης

Γερουλάνος Παύλος

Μάντζος Δημήτριος

Χρηστίδης Παύλος

Αποστολάκη Μιλένα

Αχμέτ Ιλχάν

Βατσινά Ελένη

Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)

Γρηγοράκου Παναγιώτα (Νάγια)

Δουδωνής Παναγιώτης

Θρασκιά Ουρανία (Ράνια)

Καζάνη Αικατερίνη

Κατρίνης Μιχάλης

Κουκουλόπουλος Παρασκευάς (Πάρις)

Κωνσταντινόπουλος Οδυσσέας

Λιακούλη Ευαγγελία

Μιχαηλίδης Σταύρος

Μουλκιώτης Γεώργιος

Νικητιάδης Γεώργιος

Νικολαΐδης Αναστάσιος

Πάνας Απόστολος

Παπανδρέου Γεώργιος

Παππάς Πέτρος

Παρασκευαΐδης Παναγιώτης

Παραστατίδης Στέφανος

Παρασύρης Φραγκίσκος

Πουλάς Ανδρέας

Σπυριδάκη Αικατερίνη

Σταρακά Χριστίνα

Χνάρης Εμμανουήλ

Χριστοδουλάκης Εμμανουήλ